

NOVA DOBA

Studijska knjižnica
Ljubljana

Stane letno 48 Din, mesečno 4 Din. Posamezna številka stane 50 p.
— Oglasi za mm višine — Reklame med tekstom, osmrtnice in zahvale 50 p.

Izhaja
vsak torek, četrtek in soboto.

Uredništvo Strossmajerjeva ul. št. 1, I. nadstr. Telefon št. 53.
Upravništvo Strossmajerjeva ul. št. 1 pritličje. Telefon št. 65.

— Račun kr. poštnege čekovnega urada št. 10.066. —

Sokolski zlet v Celju.

Prisrčno in veličastno je v nedeljo slovensko Celje sprejelo mile in drage sokolske goste, ki so prišli na zlet celjske sokolske župe.

Borci za naše narodne in državne ideale so prvič po preobratu stopili na svobodna tla našega staroslavnege mesta.

Spominjali smo se mi in oni neštehtih nasilstev, ki so jih narodni nasprotniki svoj čas nad Sokolstvom zakrivili. Videli smo v duhu nastope Sokolstva o prihiti otvoritve Nar. Doma, prihod Čehov, otvoritvi Sokolskega doma, ko so morali naši Sokoli izstobati na tujih postajah ter jim je bil dostop v mesto s silo prepovedan. Nasprotniki so dobro vedeli in poznali silo sokolske misli, ki je kljub neštehtim nasilstvom pridobivala tal v potujčenih mestih in trgih.

Tudi v nedeljo so bile želje reakcionarcev, ki pod krinko vere širijo med ljudstvom svoj evangelij, Sokolstvu nasprotni. Prebivalstvo pa je vse te korifeje javno postavilo na laž, ker je obiskalo sokolske nastope v naravnost veličastnem številu. Roko v roki s Sokolstvom je nastopalo vojaštvo.

Sokolska vzgoja v vojaštvu, ter vojaške vaje v Sokolstvu, se izpopolnjujejo ter pripravljajo duševno in telesno ves jugoslovanski rod v mogočno armado, ki nam je najboljša zaščita in obramba proti požehljivosti sovražnikov, ki nas obdajajo. Občinstvo je ta simbol prav dobro razumelo ter vse nastope vojaštva, posebno burno pozdravljalo.

Da ni slabo vreme in ploha, ki se je vtila med telovadbo, motila slavnosti, uspela bi bila vsa prireditelj še veličastnejše.

V soboto popoldne prišli so v Celje tekmovalci, tekmovalke in naraščaji.

Zvečer se je vršila na dvorišču mestne osnovne šole in v sokolski telovadnici tekma članic in naraščaja, ki je pokazala prav lepe uspehe.

V nedeljo zjutraj se je nadaljevala na glaziji tekma članov. Natančneje številke izida bodo še objavljene. Z jutranjimi vlaki prispelo je na stotine članov, članic in naraščaja, ki so z mariborsko železničarsko godbo odkorakali na telovadišče.

Mesto si je nadelo svečano obleko:

Catulle Mendès:

Resnicoljubni Peter.

(Iz francoščine)

1. poglavje.

Hudič se pogovarja no noči z Benignom Spagnuolo, opatom Saint-Gorgonskim.

Ko so bile vse svetilke ugasnjene, vsi zvonovi molčali, se je priklatil hudič, kako ne ve nihče, v opatijo Saint-Gorgon, vsedel se je na odedo in sicer na želočec spečega častitega opata Benigna. Kdor bi to videl pri blede svetlobi lune, ki je kukala v celico, bi se precej bal, ker hudič je bil majhen, noraščjen z rudečo dlako. Njegova mala postava je bila nagnjusna, imel je konicasto brado, usesa dolga kakor rogovi na glavi, rep zakrivljen kakor trta, krila so bila iz tenke kože in nič poraščena.

Opat je še bolj smrčal vsled teže, sanjal je o lepem dobro pečenem prašiču, ki ga je zvečer precej požrešno jedel. Po navadi se je zadovoljil s trdo pečeno kožo, ki je hrustala med njegovimi zobmi, ta večer pa je pojedel tudi krače. Kešal se je, da je toliko snedel ter obljubil, da bode drugič previd-

z mnogih hiš so plapolale trobojne zastave.

Dobro smo si zapomnili one, ki so ta velepomemben dan in to slavje prezirali s tem, da hiš niso okrasili.

Kako mali so v svojih dušah, kako malo je njih obzorje, kako smešni so v svoji nezrelosti!

Članstva, ki se je v kroju udeležilo slavija, članic gojenk in naraščaja bilo je čez 700.

Dopoldanske vaje je motil dež in silen vihar, ki je tik pred nastopom k slavnostni povorki narastel tako, da se je pohod za tri četrti ure zakasnil.

Končno se je vendar toliko zjasnilo, da se je razvil pohod ter odkorakal v mesto.

Sprevod je bil impozanten. Na čelu konjenica z mnogimi brati iz Maribora, ki so došli s svojim praporom in fanfaro. Za konjenico je korakalo vojaštvo, nato godba, narodne noše, prapori, članic, članice, gojenke in naraščaji. Kljub silno neugodnemu vremenu je bilo na ulicah mnogo občinstva, ki je Sokolstvo burno pozdravljalo.

Iz mnogih stanovanj so nežne roke sipale cvetje na sokolske vrste. Med sviranjem veselih koračnic, petjem in pozdravljanjem prispel je cel sprevod pred mestni magistrat. Na balkonu je sprevod pričakoval občinski zastop z županom na čelu.

Ko se je pohod razvrstil in ustavil, pozdravil je zbrano Sokolstvo v izbranih in velepomembnih besedah župan dr. Hrašovec. Za pozdrav se mu je v temperamentnem govoru zahvalil župni starosta dr. Serneč.

Po nagovoru br. Žabkaria, podžupana celjskega, je svirala godba našo himno ter so združeni pevci pod vodstvom ravn. Serajnika zapeli mogočno pesem »Jaz sem Slovan z dušo telom«.

Pozdrava pred magistratom se je udeležilo mnogoštevilno občinstvo, ki je govorom navdušeno pritrjevalo. Opoldne priredil je župni starosta dr. Serneč v hiši staroste celjskih Slovencev dr. Serneca obed, katerega so se udeležili župan, zastopniki vojaštva ter predstavniki vseh v župi učlanjenih društev. Izrečenih je bilo več lepih in pomembnih besed.

Že ob 2. uri so gosti oblaki zakrili nebo ter se je vtila gosta ploha. Občin-

nejši.

Hudič mu je s svojimi malimi križi pihljal nad tonzuro in ga nagajivo šegetal s koncem brade po nosu. Benigen je spoznal, da težave njegovega želočca ne prihajajo od nečiste živali, ki je bila v njem, ampak od nekoga, ki je zunaj. Večkrat se mu je to že pripetilo v Malinu, vedno je znal prigrpiti nagajivca, potegnil je eno roko izpod riuhe in napravil znamenje, kateremu se nobeden hudoben duh ne more ustavljati. Ko je to hudič zapazil je kruleč rekel:

»Zaman se trudiš, opat, če bi ti imel košček pravega križa — ki ga je našla cesarica Helena — v tvojem opatskem prstanu, bi me ne spravil iz celice, ker imaš ta večer smrti greh nad seboj.«

Stvar je bila resnična, kajti častiti Benigen je globoko vzdihnil in potegnil roko zopet pod riuho.

»Vsaj mojim nosnicam prizanesi s tvojo brado,« je zamrmral, »smrdi po žveplu, katerega ne morem prenašati.«

Hudič je odgovoril:

»Naj bode.«

Odmaknil je brado, privzdignil rep in urno potisnil konec v opatov nos. Bodisi, da je ta sprememba bila boljše, bodisi iz strahu, je opat hotel zvedeti,

stvo pa se vremena ni ustrašilo, ter je prihitelo v ogromnem številu, da vidi in časti sokolsko delo.

Razven sodelujočih, nabralo se je na glaziji krog 4000 gledalcev, ki so bili od vseh nastopov navdušeni. Člani, članice, deca, naraščaji in gojenke so izvajali proste vaje. Vsi nastopi so bili kljub premočeni zemlji izvedeni precizno ter so kazali vneto in delo, ki se v naših telovadnicah vrši.

Vse nastope je spremljalo viharno odobravanje.

Ko je nastopilo vojaštvo — 158 mož — v popolni bojni opremljeni, navdušenje ni poznalo meje. Celu telovadišče je odmevalo klicev »Živila naša vojska«. Pod vodstvom podporočnika Križiča izvajalo je vojaštvo tri proste bojne vaje dovršeno. Med vajami članic se je vtila taka ploha, da se je moral nastop končati.

Vrli Sokoli in vrle dame, ki so stregle v šotorih, so kljub neurju v kratkem času prestavili svoje šotore v Narodni dom, kjer se je vršila ljudska slavnost.

Zopet je bilo vojaštvo, ki je prisločilo na pomoč, ter omogočilo, da so bili vsi predmeti v dveh urah spravljani s telovadišča pod streho.

V Nar. domu razvila se je neprisljčna sokolska zabava, pri kateri je sodelovala godba in pevci. Naše neumorno ženstvo je mnogo pripomoglo, da se je slavnost tako lepo obnesla.

Z večernimi vlaki so gostje Celje zapustili.

Sokolski zlet celjski ostane vsem v veselem spominu kot dokaz sokolske moči in vzgoje v okrožju celjske sokolske župe.

POROČILO O DELOVANJU »DRŽAVNE KRAJEVNE ZAŠČITE DECE IN MLADINE V CELJU.

(Janko Kramer, tajnik državne zaščite.)

Državna krajevna zaščita ima letos meseca avgusta 15. letni občni zbor. Ob tej priliki je pač umesten pregled dose- danjega društvenega delovanja.

Društvo se je ustanovilo l. 1908. To leto se je po naši domovini v vsakem sodnem okraju ustanovilo društvo za varstvo otrok, tako tudi v celjskem. Vse za otroka — je cilj našega društva.

Zaščita je izdala za svoje namene l. 1908 74 K 88 v, l. 1909 368 K 22 v, l. 1910 247 K, l. 1920 35.000 K, l. 1921 pa

odkod izvira to nespodobno prijateljstvo na fem kraju. Ko je kihnil je začel:

»Kaj hočeš od mene, satan?«

»Opat, ti me vprašaš?«

»Zakaj ne črviček? Po mojem mnenju si ti suženj, najnižji suženj Gospodov.«

»Reci rajše, jednak gospodu, prismojeni obstriženec, vedi, da je Bog obraz, satan hrbet. Če bi se tvoj gospod pogledal v zrcalo in bi se stemnila njegova podoba, bi to ne bil nihče drugi kakor jaz, on je samo svetel odsev moje temote. Pisano je: »Vsaka reč je dvojna, ena nasprotna drugi.«

»Tako? Kdo to trdi?«

»Jezus.«

»Jezus Kristus?« je zaklical opat in se prekrizal istočasno.

»Ne, drugi, Jezus Sirah. Ali nisi bral sveto pismo?«

»Da bral sem, da ti bo nekega dne žena glavo strla.«

Ko je to izustil, se je hudič začel tako smejeti, da je trikrat poskočil na opatovem trebuhu, ki je donel kakor boben.

»Ti me boš zmečkal,« je godrnjal opat.

(Dalje prih.)

36.000 K. Čevljev se je razdelilo 275 parov, sukna nad 200 m.

Do leta 1920 so nas gmotno podpirali samo posamezniki, zato smo le v najnujnejših slučajih zamogli pomagati. Prosilni in naglašali smo vedno in povsod, da bi se zaščita morala podpirati iz javnih sredstev, ker skrbi samo za javne koristi. Prišel pa je preobrat in z njim upanje v boljše čase. Nismo se motili. Država nam je velikodušno prisločila na pomoč. Ustanovila je ministrstvo za socialno skrb. Društvo je postalo državna zaščita za deco in mladino.

Velike težave ima zaščita, kadar ji je iskati zavetja temu ali onemu varovancu. Temu se ni čuditi, ako pomislimo, kdo bo sprejel z veseljem zanemarejenega otroka v svojo družino, ako pomislimo, kako težko je spraviti pokvarjenega otroka na pravo pot. Pri družvenih sejah se zato vedno razmišlja, kako bi čimprej postavili sirotišnico. Blagi pokojnik g. Anton Kolenc, veletrgovec v Celju, ki je bil ves čas družveni odbornik, je v svoji poslednji volji izročil veliko hišo v Trstu v ta namen. S tem si je pokojnik postavil najlepši spomenik.

Zaščita ima tudi 30.000 K naloženih za sirotišnico. Tako se nam bo po skupnem delovanju posrečilo v doglednem času postaviti nujno potrebno hišo-sirotišnico.

Zaščita je od početka svojega delovanja vzela pod svoje okrilje 634 otrok. Od teh je bilo pod šolsko starostjo 220 otrok, šoloobveznih 403, šoli odraslihi 11. Osupniti utegne, da je med navedenim skupnim številom le 30 popolnih sirot. Za popolne sirote se pač hitro zavzemajo dobra srca. Med 69 zakonskimi otroki, ki so bili potrebni pomoči društva, je bilo 30 takih, ki sta jim živela oče in mati, izmed katerih je bil eden zanikrn, pijanec, brezsrčnež, ki je zapustil svojo družino in ni več o njem ne sluha ne duha.

Naj sledi nekaj vzgledov iz družvenih izkušenj.

Jožek je imel očeta — zganjarja. Vsled boleznih popolnoma oslepi. Oče ga pošilja na ulice in ceste, kjer je revež čepel in vzbujal usmiljenje mimoidečih. In ljudje so mu radi dajali, ob nedeljah je precej nabral. Oče mu je denar pobral in ga zapil. Na bodočnost otrokovo ni mislil. Ko je zaščita skušala fanta spraviti v zavod za slepce, se je oče temu protivil, ker se je bal za tako dober vir dohodkov. Očetu, ki ni poznal očetovskih dolžnosti, se je vzela očetovska oblast nad dečkom, ki je prišel v zavod na društvene stroške.

Kakšen je ta oče, se vidi iz tega, da se je jezil, ker mu varuh ni pustil fanta še tako dolgo, da bi bila birma. Ko bi fant lahko mnogo naberačil. Brezsrčni oče je celo rekel: »Ko bi imel še enega slepca, boljše bi mi šlo ko vsakemu kmetu.«

Štiriletna Jerica je imela starše, ki so se klatili in beračili bogve kje. Uboga vdova jo je vzela iz usmiljenja k sebi in jo rada imela. Prigodi se pa, da je nekoč otrok videl svojo pravo mater in ji rekel: »Ti nisi moja mama, moja mama je, ki mi da jesti.«

Sličnih slučajev je še mnogo na razpolago. Toda že navedena dovolj jasno razodevata nujno potrebo sredstev, da se onemogoči kvarni vpliv svojcev na otroke.

Za važno nalogo smo smatrali, da smo skušali šoli odrastlo mladino, ki je bila v nevarnosti, da se popolnoma izpridi, spraviti v primerne službe. Tu pa je zaščita doživela nekaj očitnih neuspehov. Ti neuspehi so nekako taki, kakor jih opisuje pesem:

Janezek rad mizar postal bi,
Oblič je nadležan;
Dimnikar nato postal bi,
Posel ta ni nežen;
Janezek rad rudar postal bi,
Klanjati se neče;
Janezek mlinar rad postal bi,
Al teže ga vreče itd.

Nekateri nezakonski otroci nimajo nobenega varuha, umrl jim je, nekateri varuhi se ne brigajo, drugi izkoriščajo varovančevno premoženje; posegli smo uspešno vmes.

Otroci, ki so šoloobvezni, že dalje časa ne hodijo v šolo; opozorili smo na to šolsko oblast.

Stariši ali redniki otroke neusmiljeno ali če mero pretepaio. Izvedeli smo slučaj, stariše resno posvarili in jih opozorili na sodnijske posledice, če se takšno surovo ravnanje še kdaj ponovi.

Pridobili smo si v vsaki občini krajevne zaupnike, ki so nam o potrebam svojega okraja poročali. Tudi zaščita se je mnogokrat obrnila na te zaupnike po informacije.

Glas o naši zaščiti se je že v celjski okolici precej razširil in že obstoj sam blagodejno vpliva.

Tiho, brez hrupa in šuma, kakor je naše delovanje sploh, bomo prej ko siet postavili sirotišnico, ki nam bo, če Bog da, pripravila veliko zadoščenje.

Treba nam pa bo vsestranske podpore, da ustvarimo v resnici kaj velikega in trajnega.

To je torej v glavnih potezah naše delo, takšni so naši cilji za bodočnost. Če uvidite njih upravičenost, podpirajte nas, da z združenimi močmi zmanjšamo gorje ubogih, zapuščenih in zanemarjenih otrok, da posušimo marsikatero solzo z njih nedolžnih lic, da jih varujemo pred pretečo propastjo in jih spravimo na pravo pot, da postanejo pošteni ljudje in koristni člani človeške družbe.

Politične vesti.

Zunanji minister in politični položaj. 15. julija je zunanji minister dr. Ninčič imel konferenco z novinarji, katerim je razložil naš zunanje-politični položaj. O naših odnošajih do Bolgarije je govoril z velikim optimizmom ter naglašal, da je naša politična zmaga proti Bolgariji gotova, ker imamo v rokah dovolj gradiva. Naša kraljevina se je sporazumela s predstavniki Rumunije in Grške, da podvzamejo skupen korak proti bolgarskim komitaškim akcijam. Bolgarska vlada pa je med tem stavila predlog, naj se imenuje komisija, ki bi morala preprečiti, da se ne bi sestavljale komitaške čete v notranjosti Bolgarije. Mi imamo tehtne vzroke za prepričanje, da Bolgarija ne stori vse, da prepreči to delovanje, v sled česar nismo mogli sprejeti bolgarskega predloga. Kar se tiče konference v Londonu glede vprašanja manjšin, je razložil dr. Ninčič, kako so Madžari in Bolgari doživeli na genovski konferenci poraz z aktom, v katerem so zahtevali rešitev tega vprašanja. V sled intervencije Male antante ta akt sploh ni prišel na dnevni red konference, temveč se je kot obično pismo poslal Zvezi narodov. Kar se tiče Italije ter Zadra in evakuacije tretje cone v Dalmaciji, je izjavil dr. Ninčič, da ni več daleč dan, ko bo podpisan sporazum z Italijo. 12 dni potem, ko bomo izvršili Lloyd Georgeov predlog, se bo izpraznila tretja cone, pet dni kasneje pa Sušak. Obenem se bo določila komisija, ki bo določila meje. Ista komisija bo tudi določila meje neodvisne reške države. Ako ne pride do sporazuma, se bo postopalo po členu 5 rapalske pogodbe in se predloži sporno vprašanje v arbitražo predsedniku švicarske konfederacije. Naša v rapalski pogodbi določena meja se nikakor ni potisnila nazaj. Koncem svojega ekspezeja je zunanji minister dr. Ninčič omenil še en uspen našega zunanje-političnega delovanja. Gre za končnoveljavno ureditev takozvanega črnogorskega vprašanja. Mednarodna komisija za razmejitve med Črnogoro in Albanijo je vprašala poslaniško konferenco, kakšno barvo naj dobijo mejniki med obema državama. Poslaniška konferenca je odgovorila, da morajo imeti mejniki jugoslovansko barvo.

Haaška konferenca na koncu. Haaška konferenca se je razbila. Sovjetska delegacija hoče zapustiti mesto. Rusija

in zapadne države očitajo druga drug krivdo, da konferenca ni uspela. Rusi vidijo vzrok za neuspeh v tem, da se jim niso dovolili neobhodno potrebni krediti, zapadne države pa v tem, da Rusi nočejo priznati dolgov ter da odklanjajo izjavo, da bodo vrnili privatno lastnino. Zapadne države hočejo v posebnem sklepnem zapisniku konstatirati, da so neuspeha konference krivi Rusi. Isto bodo v nasprotno smislu napravili Rusi.

Združenje pravoslavnih cerkev. Koncem septembra se vrši v Carigradu preliminarni kongres vseh pravoslavnih cerkva, na katerem se ugotovi program za veliki ekumenski koncil, kakršen se je zadnjikrat vršil pred 1200 leti. Razpravljalo se bo razen tega o reformi vseh pravoslavnih cerkva v modernem duhu. Na kongresu se nameravajo razčistiti tudi v zmislu že dolgo se vršeh razgovorov odnošaji med pravoslavno, rimskokatoliško in anglikansko cerkvijo. Kongres bo storil vse, da se čim bolj zblizajo vse pravoslavne cerkve in pa anglikanska, ki je najbližja pravoslavnim. Izvršile se bodo tudi volitve v skupni sinod vseh pravoslavnih cerkva.

Celjske novice.

Zahvala. Sokolsko društvo v Celju izreka tem potom svojo zahvalo vsem onim, ki so pripomogli, da je nedeljski zlet tako lepo uspel. Predvsem se zahvaljujemo komandi mesta Celje in komandi domačega 39. pešpolka. vsem g. oficirjem in vojakom, ki so nam v vsakem oziru pomagali in šli na roko. Zahvaljujemo se vsem vrlim damam, ki so požrtvovalno pri zletu sodelovale. Zahvaljujemo se občinskemu odboru mesta Celje ter gospodu županu za sijajen sprejem in pozdrav. Zahvaljujemo se vsem drugim, ki so požrtvovalno pripomogli da se je zlet tako lepo vršil. Odbor sokolskega društva v Celju vse dame, ki so pri nedeljski sokolski slavnosti sodelovale prosimo, da oddajo račune in izkupiček pri namestniku blagajnika br. Rudolfu v Zvezni tiskarni v Celju. Do četrta se morajo skleniti računi in prosimo, da se vsi na to ozirajo.

IZ SEJE CELJSKEGA OBČINSKEGA ODBORA

дне 13. julija 1922.

Župan dr. Hrašovec otvori ob 15. uri redno občinsko sejo ter konstatira, da je poklical v občinski odbor namesto fin. svetnika Sedlarja hotelirja Bernardija (JDS), ki je navzoč.

Pred prehodom na dnevni red poroča v zadevi Zlatarke in Rebekove tovarne, ker je obč. odbornik Koren v eni zadnjih sej kritiziral, da se je v oben slučajih dovolila prezidava poslopji brez komisijonelega ogleda. Iz aktov je razvidno, da se je v prvem slučaju pravilno komisijoniralo, Rebekovo podjetje pa je obrtna naprava ki spada v kompetenco okr. glavarstva. Korenova domnevanja so bila torej brez istinite podlage. Zapisnika zadnjih sej od 26. maja in 12. junija se odobrita brez debate.

Poročilo pravnega in perzonalnega odseka. Poročevalec pravnega odseka dr. Kalan poroča o kompetenčnem sporu glede izdaje cestno policijskega reda. Obč. odbor je soglasno na stališču, da pripada eksekutiva policiji, za izdajo cestno-policijskega reda je pa kompetentno edinole legalno zastopstvo avtonomnega mesta, ne pa okr. glavarstvo.

V domovinsko zvezo se sprejmejo Vid Pehlin, Eust. Jegrišnik, Ana Romih in Rafaela Vošnjak, odklonijo se prošnje Martina Vrbaničiča in Elizabete Farčnik.

Hotelska družba v Celju se je pritožila proti davščini na sobe za tuje v tem smislu, da hoče plačevati davek le od čiste sobarine po odračunanju prejemkov za luč, obrabo perila itd. Župan je interimistično odločil, da se pobira 25% davek od celokupne vsote, izvzemši kurjavo. Temu ukrepu se priključi obč. odbor.

Dodatno k poročilu pravnega odseka podžupan Žabkar odločno protestira proti temu, da je policijska oblast uvedla po celjskih prenočiščih dvojezične (slov.-nemške) zglasilne listke. Opozarja na svoječasni nemški režim, ki je odrekal slovenskim someščanom najprimitivnejše pravice. Obč. odbornik Korén seveda zagovarja dvojezičnost s

prav neprimernimi argumenti, dočim je obč. odbornik dr. Ogrizek zato, da se uradno rabijo tiskovine le v slovenskem jeziku. Protest proti dvojezičnim zglasilnicam se sprejme proti glasovom socialdemokratov.

V perzonalnih zadevah poroča predsednik odseka Mravljak.

Definitivnim mestnim oskrbnikom v X. čin. razr. se imenuje dosedanji prov. oskrbnik Marn. Za gozdnega čuvaja v mestnem gozdu se nastavi Mat. Tratnik. Povišajo se službeni prejemki nekaterim mestnim uslužbencem. Maksimiranje draginjskih doklad za mestne nameščence se principiuelno odkloni. Ostale perzonalne zadeve se odložijo za prihodnjo sejo.

Poročilo odsekov za podjetja. Za elektrarno in plinarno poroča obč. odb. Rebek. Za tehnično in knjigovodstveno revizijo podjetij se določijo strokovnjaki. Otvoritev na novo preurejene plinarne se je zavlekla, ker veterinjak ne funkcionira. Za nastalo škodo se bo poklicala firma na odgovor. Splošno se opaža, da se z električno lučjo po mestu vsled malomarnosti uslužbencev silno trati. Napravil se bo za posamezne mesece urnik, ki bo natančno določal, kedaj se začne prižigati. Tudi ni vse eno ali je polna luna ali ne. Kdor se pregreši proti službenim predpisom, bo trpel posledice.

Električni tok je za obrate preslab. Sklene se dognati, kateri obrati reflektirajo na električno silo in koliko bi je še rabili.

Za klavniško podjetje poroča obč. odbornik Gobec. Zahteva se klavnični red in točno funkcioniranje vsega poslovanja v podjetju. Do definitivne regulacije plač se dovoli prosilec za povišanje prejemkov 20% predjem.

V imenu pokopališkega odseka poroča obč. odbornik Kuret. Povišajo se pristojbine pri pogrebih sorazmerno z naraslo draginjo. Na predlog obč. odbornika Mravljaka se sklene izdati nov pokopališki red ter izročiti oskrbovanje vseh, tudi vojaških grobov le enemu grobarju. Za vsak pogreb na bolniškem pokopališču se bo zahtevalo v sporazumu z zdravstvenim odsekom 60 K.

Grdi naravnost besni izpad klerikalnega obč. odb. dr. Ogrizeka na Sokola. Vsa narodna in napredna javnost mora odločno obsojati to, kar se je dogodilo v zadnji seji obč. odbora v dvorani slovenskega celjskega magistrata. Župan poroča o dopisu celjske sokolske župe, ki prosi, da o priliki zleta 15. in 16. tm. župan z obč. odborom oficijelno pozdravi Sokole z balkona mestnega magistrata. Podžupan Žabkar se dotakne celjskih nacionalnih bojov, v katerih je ravno celjski Sokol mnogo pretrpel ter z največjo vnemo in požrtvovalnostjo vršil svoj sokolski program in kulturno nalogo. Zgodovinska dejstva že zahtevajo, da pozdravi slovensko zastopstvo mesta Celja Sokola oficijelno, je pa tudi za to, ker je Sokol nepolitično kulturno in nacionalno društvo. Nato dobi besedo dr. Ogrizek, ki v neparlamentarnem tonu ter v strupenih, za akademično izobraženega človeka v prav neprimernih besedah napade celokupno Sokolstvo, češ da je centralistična frakcija in privesek vlade, ki uživa posebno milost sedanjega režima. Ironizira državotvornost sokolstva, besni proti temu, da se mladina vzgaja v solah v sokolskem duhu, prizna pa, da je bil sam svoje dni Sokol. Njegove otroke se baje na izletih sili, da »zraven tuljice« sokolsko pesem, ki žali čut onih starišev, ki so proti Sokolu. Med govorom dr. Ogrizeka je nastalo v sejni dvorani velikansko razburjenje. Narodno čuteči obč. odborniki so z burnimi medključizigosalil narodno sramoto, ki jo je mogel zakriviti le klerikalec dr. Ogrizek. Ako ne bi bila večina bolj taktna in parlamentarna kakor je bil dr. Ogrizek, bi se bilo z njim obračunalo že na mestu. Vsi naslednji govorniki, tako podžupan Žabkar in obč. odb. Rebek sta z ogorčenjem zavračala klevete klerikalnega tanatika. Socialdemokrati so izjavili v tem vprašanju svojo indiferentnost. Z večino demokratskih in narodno socialnih glasov se je na to sklenilo, da se oficijelni pozdrav vrši.

Namesto odstopivšega člana Cepina, imenuje socialdemokratski klub svojega zastopnika v ubožni svet.

V odsek za tujski promet se izvoli obč. odbornik Prekoršek.

Volitve odbora Mestne hranilnice. Župan pred vsem na kratko razloži one točke pravil, ki se tičejo volitev. Dostoj je vodil hranilnico od vlade imenovani gerent. Ker hranilničnega odbora ni, ima ta pravico in dolžnost predložiti obč. odboru kandidatno listo z 36 imeni. Ker obstoja hran. odbor iz 18 članov, voli iz predložene kandidatne liste obč. odbor to število odbornikov. Ako se po preteku 30 dni volitve iz kateregakoli vzroka ne izvršijo, sme gerent sam določiti 18 članov v hranilnični odbor. Gerent magister Arko je kandidatno listo predložil, katero so klubovi načelniki dobili v pogled. Po teh pojasnitvah kritizira obč. odb. Koren predloženo kand. listo, češ da je večina demokratska in da se ni oziralo na nižje sloje. Obč. odb. dr. Ogrizek pa jako razburjeno konstatira, da se je rušil propore in da hoče izvajati konsekvence (!). Obč. odbornik dr. Božič v imenu demokratskega kluba mirno in stvarno ugotavlja, da je gerent g. Arko zahteval od vseh klubovih načelnikov, naj mu predložijo svoje želje. Na te se je pri sestavi kandidatne liste oziral. Listo je odobril tudi šef oddelka za trgovino dr. Marn. Pri mestni hranilnici ne sme biti političnega ozadja, ampak vsi odborniki morajo delati na to, da se zavod kolikor mogoče povzdigne. V imenu narodnih socialistov izjavi podžupan Žabkar, da bo njegov klub glasoval za listo, ker je mnenja, da mora priti v Mestni hranilnici konečno enkrat do rednega gospodarstva. Pri teh volitvah pride le gospodarski moment v poštev. Pri volitvah je bilo oddanih 27 glasovnic, od teh 10 praznih (SLS in JSDS). Izvoljeni so: Arko Vojko, lekarnar, Bizjak Ivan, krojač, Bizjak Joško, nadučitelj, dr. Božič Anton, odvetnik, Goričar Karl, trgovec, dr. Hrašovec Juro, župan, dr. Kalan Ernest, odvetnik, Lešničar Janko, ravnatelj Združne Zveze, dr. Steinfelser Franc, zdravnik, Stermečki Rudolf, trgovec in Strupi Franc, trgovec (JDS), Gobec Drago, podjetnik, Pavličič Franc, revident i. z. in Žabkar Drago, podžupan (NSS), Felician Karl, žel. poduradnik, Koren Franjo, pek, moister in Šmigovec Viktor, zas. uradnik (JSDS). Po dokončanih volitvah je podal dr. Ogrizek v imenu svojega kluba neko papirnato izjavo, v kateri govoril o nasilju in posledicah.

Poročilo finančnega in gospodarskega odseka.

Za gospodarski odsek poroča podžupan Žabkar: Nasipine v Savinji nasproti mestnim kopalščema je treba po stavb. svetniku inž. Mareku pregledati in event. odstraniti, ker voda ogroža obe kopaljšči.

Za izvajanje fekalij v lastnem teritoriju se uvede taksa. Po posredovanju mestnega urada pa lahko izvažajo na svojo zemljo tudi okoličani.

Določijo se cene in kvantum drv za mestne uslužbence.

V imenu finančnega odseka poroča predsednik dr. Božič. Iz finančnejnih ozirih se odloži projekt za javni stranski na Glavnem in Dečkovem trgu, ker zadostuje ona v Samostanski ulici, pri kolodvoru in v mestnem parku. Odobrijo se izdatki o priliki kraljeve poroke za mestne reveže in mestno delavstvo, ki je ta dan praznovalo.

Napravi se smetišnica in pepelnica jama na dvorišču meščanske šole.

Tarif pri mestni tehtnici se določi enostavno in sedanjim cenam primer: no: do 500 kg 1 Din, čez 500 kg 2 Din. Isto se priporoča tudi ostalim posestnikom tehtnic.

Rešijo se še nekatere prošnje za podporo.

Pri slučajnostih opozarja obč. odb. Koren, da je bil rok za zglasitev pri sestavi volilnih imenikov prekratek. V sled tega se jih mnogo še ni vpisalo. Prosi županstvo, da določi še en rok. Isti govori o združitvi okoliške občine z mestno občino, ker so podani vsi stvarni pogoji. Predlaga, da se izvoti iz vseh strank odsek, ki naj s sličnim odsekom okoliške občine proučava to vprašanje ter ga skuša rešiti. Za združitve sta se se izjavila tudi podžupan Žabkar in dr. Božič, na kar se je sklenilo, da tvori odsek klubovih načelnikov, ki stopijo v stik z okol. občino. Obč. odb. Koren izzove že v pozni uri prav neprimerno debato glede prodaje mestne hiše. Na okoplu, za katero se zanima tudi konzorcij obrtnikov za Vajeniški dom. Gotovo ima g.

Koren prav, ako ga skrbi stanovanjsko vprašanje in je vsled tega predlagal, da se hiša ne proda. Prav neumestni pa so bili osebni napadi na obrtnika Rebeka, če se premisli, da sedi v socialističnih vrstah cela vrsta obrtnikov, ki se z izzivanji sodruka Leskovskega o vzgoji obrtniškega naraščaja pač nikakor niso mogli strinjati. Stvarno in krepko sta zavrnila razne insinacije na res napredno obrtništvo obrtnika Rebeka in Blizak.

Predlogu dr. Božiča, da določi obč. odbor za obrtno razstavo podporo v znesku 20.000 K, se prizna ničnost in o-dobritev.

Ob 1/1. uri ponoči zaključil župan občinsko sejo.

Celjski Sokol naznanja, da je društveni blaginik br. Sirec Dragotin sprejel zletne znake, ter se prosi, da naj vsi tisti, ki so se prijavili in že plačali, istega v njegovi trgovini prevzamejo. Zdravo!

Občni zbor »Godbenega društva v Celju« se vrši v četrtek dne 20. tm. ob 20^h uri v mali dvorani Nar. doma.

»Jarmarče« ne »Glazija«! Za nami je celjski sokolski zlet. Vršil se je na »Glaziji«, kakor imenujemo ono ped zemlje med potokom za ulico Benjamta Ipvavca in med ljubljansko cesto. Obdaja to zemljišče okoli in okoli lep dreved. Naši stari niso imenovali tega kraja drugače kakor »Jarmarče«. Tam so se vršili nekoč semjni, letni semeni Jahrmarkt. Je na tem zemljišču nekaj naše zgodovine. Zakaj smo se vrgli po Nemcih, ki so rabili za ta kraj tujo spakedranko? Čemu ne imenujemo mi te zemlje »Jarmarče«, kakor so jo zvali naši stari in kakor jej še pravijo tudi nekateri mladi v naši celjski okolici? Se-li ne bi dalo oficijelno ugotoviti, da se je vršil ta-le zlet na »Jarmarču«?

Z jedno samo napisno tablo bi se dalo otebi nekaj naše preteklosti pozabljeno.

Oni, ki se imajo za Nemce, imajo v Celju dva kadra. Jeden je Atletik-Sportklub, poin slovenskega življa in drugi je Gesangsverein. Da bi videli, kako vse, kar se čuti nemško, leze neke večere v »Union« z Razlagove ceste. In tam ne pojo samo, ampak se tudi baje vstrajno razgovarjajo o »werbende Kraif des deutschen Liedes«. Iz Sport-kluba so pa najboljši baje pobegnili, z Rakuschevim železom v Avstrijo.

Če mora biti, pa bodi res red. Lastniki vil v uradniškem delu mesta so dobili okoli 8. tm. od mestnega magistrata celjskega dobro mišljen poziv, naj popravi hodnike pred svojimi hišami, menda tako, da jih posujejo z gramozom in nato robove omeji s kamenjem. — Hvale vreden je tak naklep, ali dovoljujejo si vprašati, kako bode izgledalo to popravljanje hodnikov za cestami, če bode vsak delal, kakor bode hotel, ali pa če sploh ne popravi ničesar? Zdi se nam umestno, da bi se občina posvetovala z interese, da bi se vse enotno uredilo. Ali pa bi naj občina popravila in stroške porazdelila. A kaj, če kakega lastnika vile popravilo sploh nič ne briga, ker gre njegova last samo do — plata? Sicer pa mislimo, da popravi sedaj tudi občina sama ceste med vilami in očisti škarpe?

Dolgopolje v Celju je žalosten kraj radi tamošnjega potoka Koprivnice. Sedaj se je struga posušila in vidi se, kako potrebna bi bila mala regulacija. Vsaj tam od cerkve sv. Duha do mosta in od mosta mimo rudarske šole kakih dvajset metrov bi se naj struga očistila. Z malim trudom in troškom bi se dala struga na dnu na vsaki strani otrebiti za pol metra, kjer je prav ozka. Zemlja bi se zmetala na obrežje in obložila z večjim kamenjem iz struge. Najbolje bi bilo potem, da se bregovi pol metra nad dnom struge in vse gori do vrha obrežja zasade z vrbovjem ali rakito. Bil bi čisto drug pogled na to nisko grmičje. Tako pa imamo žalostno goljavo ali pa bujne koprive in smrad. Le z mosta navzdol se ti odpira krasen razgled na grmovje in dračje sredi struge in visoko na obzidkih. Škoda, da si še paglavci niso zamislili, da bi bila v strugi potoka prerija za indijanske igre!

Oproščenje vajencev. V nedeljo dne 16. julija 1922 dopoldne se je vršila pomočniška preizkušnja vajencev čevljarške in krojaške obrtne zadruga v Celju. Preizkušnji se je podvrželo 17 vajencev in sicer 10 čevljarjev, 2 krojača in

5 šivilj, vsi so napravili izpit z ugodnimi uspehi. Vajenci obeh zadrug so predložili komisijam samostojno in deloma jako lepo izvršeno strokovne izdelke, iz čega je posneti, da so učni mojstri v podučevanju vajencev svojo dolžnost v polni meri izpolnili in da so se tudi vajenci za dosego uspeha ter za njih bodoči obstoj z zadoščenjem potrudili. Ob navzočnosti učnih mojstrov in deloma vajeniških staršev je preizkušnja končala s poučnimi praktičnimi nagovori gospodov zadrugnih načelnikov na oproščenje vajencev, oziroma mlade pomočnike.

Iz celjskih ulic in »oštarij«. Pogovarjata se na Glavnem trgu dva mesarja, pa ti reče eden v pravem celjskem pouličnem švabskem žargonu: »Du i hob jetza a schöns Stück, oba dč, is z tej für die Bindischen, i verkaft liba dhe Italienu.« — Imena in priče na razpolago. Drug dialog med mesarji blizu vloglajnske mosta: »Du bist ka Fleišoka, du bist a bindischer Hund.« Nagovorjeni mesar je prav tako krepko odgovoril, namreč z mastno zausnico, tako da je tekla — »župpppa.« Prav tako in le krepko naprej. Te ohole prepotentnosti in nemčurske predrznosti mora biti radikalno konec!

Sokolstvo.

Rezultat tekme Sokolske župe v Celju na župnem zletu v Celju dne 16. jul. tl.

Članice: višji oddelek:

1. Rebek Cirila, Celje 48.50 točk.
2. Černej Marica, Celje 46.50 točk.
3. Stojkovič Pavla, Celje 42.—

Zenski naraščaji:

1. Karba Marta, Celje 35.— točk.
2. Luznik Zorana, Celje 33.— točk.
3. Presinger Anica, Celje 33.— točk.
3. Modic Lea, Celje 32.— točk.
- Schwab Marta, Celje 32.— točk.

Člani: srednji oddelek:

1. Lovrač Oskar, Celje 37.50 točk.
2. Poljšak Rudolf, Celje 78.50 točk.
3. Turnšek Franc, Celje 69.50 točk.

Člani: nižji oddelek:

1. Poljšak Slavko, Zagorje 84.50 točk.
2. Veble Fran, Konjice 84.— točk.
3. Privošnik L., Zalec 79.50 točk.

Moški naraščaji: višji oddelek:

1. Sršen Srečko, Zagorje 50.— točk.
2. Juvan Franc, Zagorje 42.— točk.
3. Bostič Ivan, Zagorje 40.— točk.

Moški naraščaji: nižji oddelek:

1. Baebler Aleks, Celje 48.— točk.
2. Kopušar Martin, Celje 47.— točk.
- Čandjar Vili, Celje 47.— točk.
- Hiđina Ferdo, Celje 47.— točk.
3. Šone Milan, Celje 46.— točk.
- Skočir Bogomir, Celje 46.— točk.

V splošnem je tekmovalo 93 oseb iz društev: Celje, Konjice, Laško, Zalec, Trbovlje, Hrastnik, Zagorje.

Obrtni vestnik.

Prpriave za obrtno razstavo prav vrlo napredujejo. Razstavljalci pošiljajo razstavno blago, katero se na prostoru, vsakemu namenjenem, razstavi. Razstavljalci, ki niso še poslali razstavnih predmetov se naprošajo, da vposljejo kakor hitro mogoče razstavne predmete, da se ne bo potem zadnje dni nakopičilo preveč dela, ampak da se delo na posamezne dneve primerno razdeli.

Glede polovične vožnje na železnica za one, ki imajo permanentne izkaznice, se bo poročalo pravočasno.

Telefon bode v najkrajšem času začel delovati, tako da bo oddaljenim razstavljalcem dana možnost, da se lahko o posameznostih informira in razgovori.

Turistika in šport.

Še par besedi!

Glasilo tukajšnjih »Nemcev« skuša v svoji številki od 9. julija nekako odgovarjati na članek »Kam plovemo?«. Uvodoma apelira na »uvidavno javnost«; to je bržčas ona publika, ki se je n. pr. o priliki tekme z »Mariborom« z Atletiki vred tako »vzorno« vedla! In njih so izrekli slučajno navzoči ugledni izvencejski športniki uprav potrazno kritiko. Vsekakor čestitamo! Kar se tiče one prošule tekme v blatu in dežju 14. maja tl. samo konstatiramo, da navaja »Cilijerca« neresnico, ker je delegat SSK Celje skupaj s sodnikom ugotovil neupornost terena in je sodnik tudi Atletikom naznanil preložitev tekme — po razgovoru z njihovim odbor-

nikom pa prišel do »prepričanja«, da je igrišče pripravno in da se mora igrati. Ker je bil teren deloma poplavljen in zaradi tega že vsled nemarkacije na pravih nedopusten, je SSK Celje vložil še pred tekmo pri sodniku oster protest. Na dan ponovne tekme, 25. junija, potem ko sodnika ni in ni bilo, je krožila med Atletiki parola: »Tudi če pride — ne igrati!« Priče so na razpolago! Odločno si prepovedujemo mistifikacije in ton »Cilijerca«, v katerem hujska podsavez, da naj ščiti sodnika in ev. zavzame stališče napram našemu poročilu. Gospoda, ne igrajte se z ognjem! Hujskali in denuncirali ste v vaših časih — danes pa so naše pesti proste! Sami smo že pribili, da »izzivanje za boga ni naš namen« in da hočemo brez nadaljnega pardoniranja kratkomalo pokazati na nevarne izrastke »nemštva«. O Atletikih je itak splošno znano, da vzdržujejo svoje večinoma nešportne igralce, v prvi vrsti inozemce, z denarjem in nagradami v svrhu propagande nemške ideje potom športa, ne pa toliko iz resnične ljubezni do športa samega. Zakaj torej postavljate našo logiko v dotični notici na glavo? Roke proč pa oni, ki zagovarjajo divjanje nemštva na kompaktnem slovenskem ozemlju v Korotanu in v isti sapi istovetijo laški tašizem z nami slovenskimi nacionalisti. Tudi naši Primorci soglašajo z energično akcijo jugoslovenskih nacionalistov, o čemur pričajo številni odobravojoči glasovi iz našega zavednega občinstva. Pomnite pa, da se bore Jugoslovani s poštenim in pravičnim orožjem in je torej njihov globoki smisel za popolno nacionalno ujedinjenje visoko vzvišen nad divjanjem laških brigantov! Ne prekakajte se mnogo, gospodje »lojatici«, o pojnih, ki so jasni, marveč pokažite vendar enkrat že z dejanji, da se hočete privaditi odkritosti in in koncem koncev tudi možatosti!

Norvežani v Pragi poraženi. — V nedeljo 9. tm. se je vršila v Pragi nogometna tekma med norveško reprezentanco in reprezentanco Prage ter končala z zmago Čehov v razmerju 6:0 (4:0). Čehi so nastopili v natančno isti postavi kot v mednarodni tekmi proti Jugoslaviji, ki se je odigrala nedavno v Zagrebu in prinesla Čehom nepričakovan poraz 3:4. Da je norveški reprezentančni team skoro za cel razred boljši od jugoslovanskega oziroma zagrebskega, o tem so širši športni krogi gotovo poučeni. Tudi Čehi poznamo in vemo, da je Praga danes metropola nogometna na kontinentu, da nadkriljuje češki nogometarji v marsičem celo angleške in škotske profesionalce. Omenjeni zagrebški rezultat torej nikakor ne odgovarja faktičnemu razmerju sil obeh moštev. Da so doživeli Čehi v Zagrebu ta neuspeh, tega gotovo ni zakrivila njih slaba igra. Vzrok tiči pač kje drugje!.....

Dopisi.

Brežice - Krškavas. Zlet posavskega okrožja zagrebske sokolske župe v Krškovas dne 9. tm. je pomenil za sodelujoča društva težko sokolsko skušnjo, skušnjo, ki naj dokaže, ali je bita dovolj vestna in dovolj marljiva pripravna za naš veliki ljubljanski zlet. — skušnjo, ki so jo okrožna društva dobro prestala. Ob 7. uri dop. je pričela tekma članov in članic v vseh zletnih prostih vajah, ki jo je velika večina uspešno dovršila. Na to so sledile skušnje, popoldne pa javni nastop sam. Uvod je tvoril veličasten sprevod iz Brežice v Krškovas, v katerem se je vrstilo 200 članov, 65 članic, 100 vojakov iz zagrebske podoficirske šole, 45 dečkov-sokoličev, 50 malih sokolic in skoraj 200 šolskih otrok. Starosta Sokota, župan brežiški dr. Zdošek je raz balkona občinske hiše pozdravil zbrane Sokole in vojake, naglašujoč, da je sokolstvo vse-skozi nadstrankarska združba, ki ima pred očmi samo dobrobit celokupnega naroda brez razlike ver, plemen in stanov. Odzdravil mu je v imenu župnega starešinstva brat Urbani. Telovadbo je otvorila telovadba članov na glavnem orodju; naraščaji je imel istočasno skok čez kozo, deca pa skok v višino in telovadne igre; člani so si tu pa tam izbrali preteške vaje, ki jih niso obvladali dovolj; z lažjimi vajami bi bili dosegli lepše uspehe. — Sedile so za ljubljanski zlet določene vaje naraščaja in deca, potem pa je nastopilo s sokolskimi o-

troki skupaj 280 šolskih otrok, tako da so bili vsi važnejši kraji okoli Brežic zastopani — Krško, Arčice, Globoko, Kapele, Brežice. Izvedli so tri sestave, prilagodne zletnim vajam dečkov s palicami presentljivo dobro; naravnost nepojmljiv je ta uspeh, če pomislimo, da so telovadili otroci, ki so šele letos zvedeli, kaj je telovadba in ki so prvič izvajali vaje po godbi. — Živela naša bodočnost! — je vzklikalo občinstvo, veselje je sijalo otrokom z obrazov, ko so se razposedli po vaji okrog telovadišča, da gledajo ostale točke. — Članice okrožnih društev so nastopile skupno na štirih gredeh; ta točka je dobro uspela in bo najbrž pripomogla k temu, da se pri naši ženski telovadbi udomači gred, lep in izdatno orodje, ki ne zahteva skoraj nikakih nabavnih stroškov. Nato prikoralajo na telovadišče 3 velike čete, v sredini telovadci posavskega okrožja, ob straneh pa vojaški podoficirske šole in izvajajo skupno zagrebske župne vaje. Sokolovi je bilo do 60, od teh skoraj polovico iz dven pred najkrajšim časom osnovanih društev. Narod je navdušeno pozdravljati to skupno četo; dejansko se je tudi pokazalo, da je sedaj tudi vojak enako-praven član svojega naroda in cenjen sodelavec sokolski. Pri ljubljanskih prostih vajah, ki so šle gladko in so se v naši okolici prvič izvajale neokrnjeno v polnem obsegu, je okrožje pokazalo popolno pripravljenost za ljubljanski zlet. Treba bo še glajenja in pile, toda danes že vemo, da bomo mi častno izpolnili svojo vlogo. Nezadovoljivo je pač malo število članic: z odseki vred šteje okrožje 12 sokolskih gnezd, toda samo v petih društvih telovadijo članice; zato se ni čuditi, da je telovadilo samo 30 članic te vaje, med tem, ko je bilo članov 60. — Telovadbo je zaključil nastop vojakov s puškami; za ljubljanski zlet določene vaje so izvajali brez štetja s popolno preciznostjo. Občinstvo je bilo navdušeno, ploskali so jim vsi navzoči. Sledila je zabava, prijetna sokolska zabava, kjer so popolnoma izostali nekateri neprijetni pojavi, ki včasih spremljajo naše veselice... Medtem so od časa do časa odhajali gostje. Nepozabno ostane nam vsem slovo podoficirske šole, kjer se je starosta zahvalil vojski za njen obisk in povdaril sokolski in državno - vzgojni pomen tega obiska; kapetan je odzdravil kratko, jedrnat in z bratskim poljubom; vojniki so odkorakali in navdušeno vzklikali: »Na svidenje v Ljubljani.«

Dnevna kronika.

Podružnica ljubljanske kreditne banke v Celju prodaja vsfonnice za vsesokolski zlet v Ljubljani.

V Šmarju pri Jelšah je srednje velik črn pes obgrizel g. dr. Hrašovca, nadučitelja g. Šimra in gospo Pustkovo. Ni še dognano, je to le besnost ali steklost. Pripoveduje se pa, da zadeva ni nevarna, če tudi je steklost; napad se je izvršil v »Slov. Gospodarju« in so vsi trije zdravi ter se počutili dobro.

V Šmarju pri Jelšah se mnogo ugi-ba, kdo v »Straži« in »Slov. Gosp.« na tak prostaški način blati tržane in ne pustí niti gospe pri miru. Vemo sicer vsi, vendar je najboljši odgovor sledeči: »To piše človek brez čista časti in sramu, ki vedoma laže in namenoma obtekuje.«

V Savi je utonil na Zidanem mostu v četrtek popoldne pri kopanju pekovski pomočnik Konrad Junger.

Velikanski požar v Bohinjski Bistrici. V soboto je v bližini velike mesarije izbruhnil v nekem kozolcu požar, ki se je naglo razširil vsled močnega vetra. V četrt uri je bil ves del hotela »Triglav« v ognju. Požar je izbruhnil ob 4. uri in ob pol šestih je bilo v plamenu štirinajst hiš in več gospodarskih poslopij. Škoda je ogromna; samo pri enem posestniku se čeni nad dva milijona kron. Šest požarnih bramb je prihitelo na pomoč, ki so pogasile požar, pri katerem delu jim je pomagal prav močen dež. Človeških žrtve ni, pač pa je zgorelo več glav živine. Ko je kralj Aleksander zvedel za nesrečo, je dal bleškim gasilec takoj svoje avtomobile na razpolago, ki so moštvo z največjo naglico prepeljali na pogorišče.

Izdaja in tiska: Zvezna tiskarna v Celju. Odgovorni urednik: Lic. Edvard Šimnc.

Št. 2341/22.

Razglas.

Matija Gubčeva ulica med trgovino König in gostilno »Pri konjičku« je do nadaljnjega za promet s težkimi vozovi zaprta, ker se je bati poškodbe na kanalizaciji v navedeni ulici.

Prodaja se

različno pohištvo, lepa kopalna peč, sadna preša in več drugih predmetov. Vprašati pri Koser-ju, Celje, Mari-borska cesta št. 1. 796 1

Kavarna

v Šoštanju se odda v najem 3-2 pod šifro »Nova Doba«, Celje.

Moško kolo

še skoraj novo se prodaja za K 6000.— Vpraša se pri

Masnaku, Ložnica št. 1, Celje. 2-1

Našla se je denarnica

z vsebino nekaj denarja in enega kupona. Zglasiti se je pri Anton Lečnik, urar Glavni trg. 792

Kupujem razne čiste steklenice.
P. Matkovič, Celje
Glavni trg 3-1

Lesni trgovci - izvozniki!

Ocarinjenje, odpremo in vseh za izvoz potrebnih listin oskrbuje najhitreje špedicijsko podjetje Aleksandrova ulica št. 4. 3-1

„KOMPAS“ CELJE

Javna dražba

7 toplokrvnih, 5 mrzlokrvnih in 2 huculskih žrebcev se vrši dne 2. avgusta t. l. ob 9 uri dopoldne v Državni žrebčarni na Selu pri Ljubljani.

Zdražitelj plača na licu mesta poleg kupnine še kolekovino, 2% prispevek za ubožni sklad in povrne stroške za inserate.

Poveljstvo drž. žrebčarne.

Registrov. kreditna in stavbena zadruga z om. zav. Prešernova ul. 15 v Celju

„LASTNI DOM“

Sprejema hranilne vloge in jih obrestuje po 4 1/2% štiri in pol K od sto, proti odpovedi (5%) pet od sto

Jadranska banka — Beograd

Delniška glavnica: Din 30,000.000.—

Rezerva: Din 15,000.000.—

Podružnice:

Celje, Cavtat, Dubrovnik, Ercegnovi, Jelsa, Korčula, Kotor, Kranj, Ljubljana, Maribor, Metković, Sarajevo, Split, Šibenik in Zagreb.

Naslov za brzojavke: **Jadranska.**

Afiliran zavod

Frank Sakser State Bank

82 Cortlandt Street

26-13

New York City.

Štev. 1262/22.

Razglas.

Javna cepitev zoper kože otrok, vseh dojenčkov, rojenih od 14. julija 1921 do 14. julija 1922, se vrši ponovno še o pregledovanju cepljenec.

v četrtek, dne 20. julija t. l. ob l. (13.) uri popoldne v mestni dvorani.

Vsak rodbinski poglavar ali njegov odgovorni namestnik, ki bi se temu pozivu ne odzval brez tehtnega vzroka (bolezen za cepljenje obveznega otroka) ali kateri se ne bi izkazal pri mestnem fiziku do dne 20. tm. s spričevalom o uspešnem cepljenju prvocepljenec, se kaznuje z globo od K 10.— do K 1000.—, oziroma z zaporom od enega do šest tednov. (Razglas zdravstvenega odseka za Slovenijo z dne 30. marca 1920, št. 2818, Uradni list št. 44 ex 20).

Mestni magistrat celjski, dne 14. julija 1922.

Župan: dr. Hrašovec s. r.

Štev. 2852 ad.

Razglas.

Na podlagi zakona o volilnih imenikih z dne 30. maja 1922, U. l. 67/22 in ukaza okrajnega glavarstva v Celju z dne 6. julija 1922 št. 7105 se morajo stalni volilni imeniki za volitve v narodno, oblastno in srezko skupščino ter za volitve v občinski odbor.

Predpogoj: Aktivna volilna pravica za volitve v narodno, oblastno in srezko skupščino je, da prebiva dotična oseba najmanj 6 mesecev, za volitve v občinski odbor pa da prebiva eno leto.

Vsled tega se pozivajo vsi volilni upravičenci, ki prebivajo v občini do dne 15. julija vsaj že 6 mesecev, da se **zglase** v svrhu vpisa v volilne imenike v času od 17. do 22. julija 1922 med uradnimi urami v občinski pisarni na Bregu.

Pripomni se izrecno, da se bo vpisalo v volilne imenike le one, ki se za to zglase; kdor opusti to prijavo, ne bo vpisan in potem eventualno tudi ne bo imel volilne pravice.

Županstvo Okolice Celje, dne 15. julija 1922.

Župan: Valentin Hrašnik.

Prodajo se takoi

nove žimnice (morska trava), obstoječe iz 3 delov ter **šest otomanov**.

Vpraša se pri **špedicijski tvrdki PELLE v Celju**.

Kupujem po najvišjih dnevnih cenah: 760 4-4

lipovo cvetje, jedilne gobe

kakor tudi različna zdravilna zelišča, korenine i. t. d. Ponudbe se prosi na

V. H. ROHRMANN, Ljubljana.

Vse sokolske potrebščine

za člane, članice, naraščaj in deco po predpisu Jugoslovanskega Sokolskega Saveza ima v zalogi

DRAGO SCHWAB (preje Schwab & Bizjak)

Pod Narodno kavarno. Ljubljana Dvorni trg 3.

Slavnostni kroji po meri se izdelujejo v najkrajšem času v lastnem salonu; na željo se razpošiljajo posamezni deli in sokolsko sukno proti povzetju.